

kendt. Det er jo ikke kommet af sig selv, det er jo netop kommet ved, at vi har understøttet markedsmechanismen.

Jeg vil spørge, om fru Ester Larsen på den baggrund er enig i kulturministerens svar til fru Louise Frevert på spørgsmål nr. S 2481, hvor ministeren netop understreger, at man ikke kun skal kanalisere penge til det, der har umiddelbar bred publikumsinteresse.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg tror, at der var tale om en fortalelse, og for at blive bekræftet heri vil jeg gerne spørge fru Ester Larsen, om det er korrekt forstået, at Venstre ikke mener, at der skal gives økonomisk støtte til teatre, som sætter et stykke op, som ikke umiddelbart viser sig at være en publikumssucces. Altså hvis man eksperimenterer, afprøver nye grænser, bevæger sig lidt væk fra hovedlandevejen, så skal der ikke gives støtte? Det var sådan, fru Ester Larsen udtrykte sig – eller i al fald var det sådan, jeg opfattede det, der blev udtrykt.

Jeg vil helst afkræftes, men jeg vil gerne høre: Hvad er egentlig Venstres opfattelse med hensyn til at give støtte til det mere eksperimenterende teater?

(Kort bemærkning).

Ester Larsen (V):

Jeg sagde i mit første indlæg, at teateret, når det er vedkommende, spejler vores identitet, udvider vores erkendelse og viser os det universelt menneskelige. Det er en understregning af teaterkunstens centrale betydning for det enkelte menneske. Jeg sagde, at teater er dyrt, og derfor skal teater støttes.

Jeg har på ingen måde sagt, at man kun skal støtte det, der er umiddelbart publikumsvenligt. Jeg har sagt med hensyn til abonnementspenge, at det er publikums penge. Det er publikum, der selv vælger, om de vil bruge dem.

Det, jeg ikke ønsker, er, at teaterdirektøren kan sige: Her har vi en forestilling, som er en fiasko. O.k., så kan man få rabatbilletter til den forestilling og ikke til andre. Den situation vil vi meget gerne undgå.

(Kort bemærkning).

Jytte Andersen (S):

Jeg kunne godt tænke mig at spørge, hvordan fru Ester Larsen vil styre det. For hvis det er sådan, at der er en abonnementsordning og det

formidles via et katalog og folk køber deres billetter – og det gør de jo et par måneder før – så ved man jo rent faktisk ikke, om det bliver succes eller fiasko, men folk har abonneret til den pris. Altså det forekommer mig at være temmelig svært at styre.

Men nu jeg er her, vil jeg godt bede fru Ester Larsen give en melding med hensyn til den tankegang, der ligger i vores forslag om, at abonnementsordningen og dermed støttekroner alene skal gå til støttede teatre og ikke til teatre, der dybest set kan klare sig selv på markedsvilkår.

Kl. 14.40

(Kort bemærkning).

Louise Frevert (DF):

Det her er kun for min forståelse og meget apropos det spørgsmål, som fru Jytte Andersen også førte på banen om det kommercielle og ikke-kommercielle teater: Hvordan skal det opfattes, når fru Ester Larsen taler om at understøtte og afspejle den enkeltes identitet, altså individets identitet, når vi taler om eksempelvis musicals og operetter?

(Kort bemærkning).

Peder Sass (S):

Jeg vil gerne spørge fru Ester Larsen, om fru Ester Larsen, med de udsagn, der lige er kommet, mener, at der er nok nyere dansk dramatik i Danmark, og hvorledes fru Ester Larsen i øvrigt forestiller sig, man kan skabe et grundlag for, at nyere dansk dramatik kan udvikle sig.

(Kort bemærkning).

Ester Larsen (V):

I dag er det sådan, at abonnementsmidlerne er publikumsmidler. Når man får et tilbud fra teatrene, vælger man, hvilke forestillinger man vil se i en abonnementsordning. Det system ønsker jeg fastholdt. Jeg ønsker ikke, at en teaterdirektør kan gemme rabatkroneerne, til han ser, hvilke forestillinger der sælger, og hvilke der ikke sælger, og så placere alle rabatkroneerne på det, der ligner fiaskoer. Det er publikums penge; de skal styres af publikum. Nu håber jeg, at jeg har fået udtrykt det klart nok.

Så bliver jeg spurgt, om jeg synes, der er nok nyere dansk dramatik. Nu er det jo ikke sådan noget, man kan afgive bestillinger på og så få det leveret i større mængder. Det er sådan, at i den nugældende lov står der, at Det Kongelige Teater skal udvikle nutidig scenekunst. Der står om landsdelsscenerne, at de skal fremme ekspe-